Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36640
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

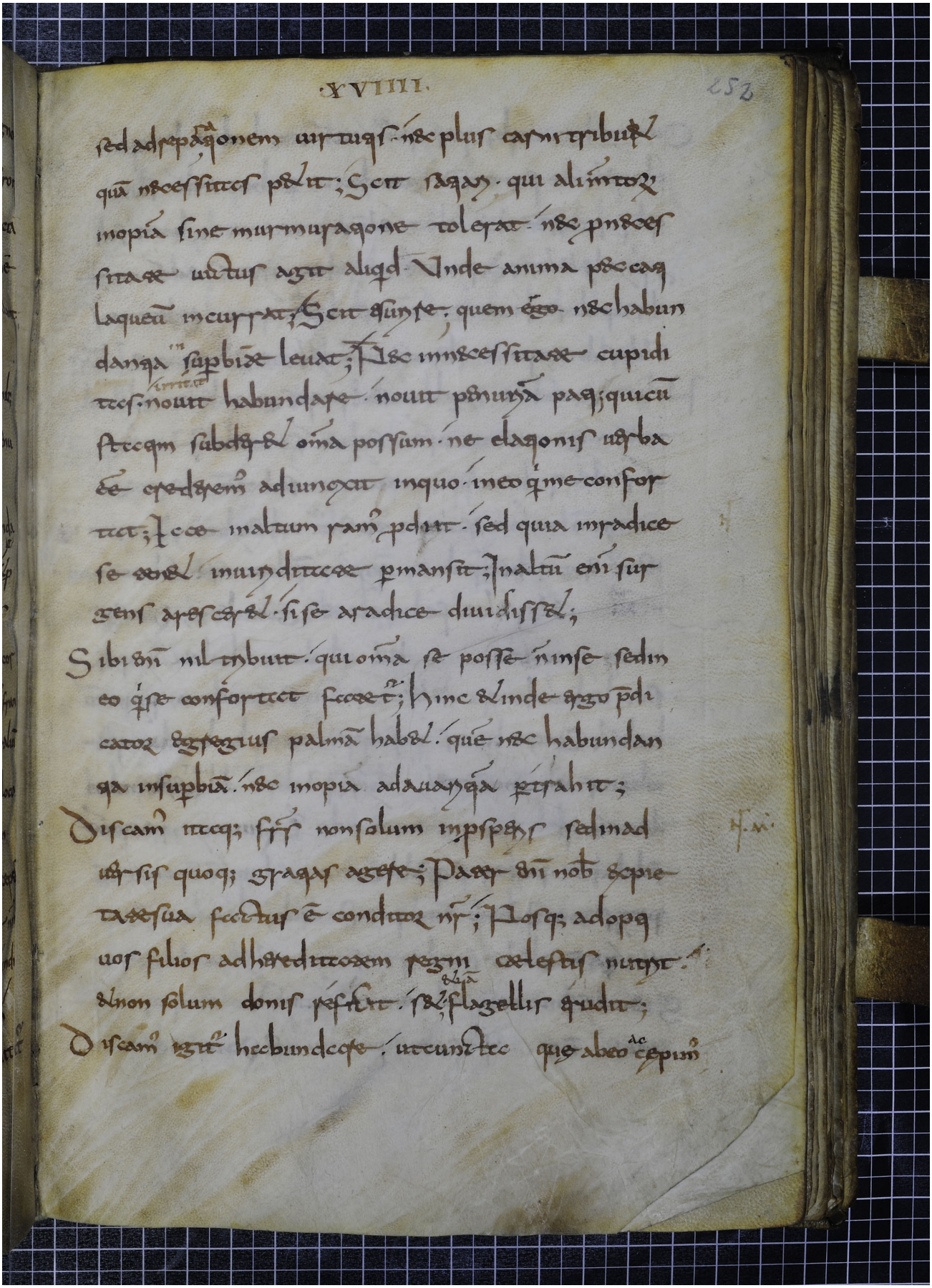

·XVIIII· 252

sed adsepagonem uir tuqs. nec plus carni tribuit
quã necessitas poscit; Sicut sagan. qui alimentorũ
inopia sine murmuragone tolerat. nec pnecessi
tate uictus agit aliqd. Unde anima peccaq
laqueũ incurrat; Sicut qsunte; quem ego nec habun
danga in supbiae leuat; Nec innecessitate cupidi
tes. nouit habundare. nouit penuria paq; quicũ
stteqm subdq; oma possum. ne elagonis uerba
de eredqem adiungat inquo. ineo qme confor
tat; Ecce inatum ram pdiit. sed quia in radice
se sanat inuindiccare pmansit; Inatũ eni sur
gens arescat. si se a radice diuidisset;
Sibi dñ nil tribuit. qui oma se posse nisi sedin
eo qse confortat fecerit; Hinc ait Unde ego pdi
cator egregius palmã habet. quẽ nec habundan
ga insupbiã. nec inopia adauanga petrahit;
Discam ittq; fri non solum in pspera sed in ad
uersis quoq; gratias agere; Pater dñi nos scipi
tasesua fecitus ẽ conditor nr; Nosq; adopq
uos filios adhereditatem regni celestis uocat.
d non solum donis refitit. sed flagellis qudit;
Discam igitũ hebundare. ut eundtec quę abeo cepim